

Men jeg vil også godt sige, at når vi nu er faldet lidt ned efter valgkampen og den megen tale om de 130 km/t., så må man altså også konstatere, at selv regeringen har valgt lige at klappe hesten lidt og ikke tage munden alt for fuld. Nu skal motorvejene udbygges, sådan at man med, jeg vil sige kun nogen fornødt kan argumentere for udvidede hastighedsgrænser. Men det betyder jo altså, at det her forslag kommer til at koste mange penge, hvis man vil opfylde regeringsgrundlagets målsætning om, at hastigheden på motorvejene generelt skal være 130 km/t.

Jeg synes jo alt andet lige set i forhold til regeringens øvrige politik, ikke bare på trafikikkerhedsområdet, hvor der altså er skåret på nogle områder, men i det hele taget, at det egentlig er ret fantastisk, at VK-regeringen vælger at lade en højere fartgrænse være bestemmende for, hvordan en trafikinvesteringsplan skal se ud i de kommende år. Det synes jeg da er noget af en prioritering; det er en prioritering, der vil noget.

Spørgsmålet er, om det er den prioritering, vælgerne vil i forhold til så meget andet. Det er i hvert fald ikke den prioritering, vi vil i Kristeligt Folkeparti, når vi skal prioritere, hvordan statens økonomiske ressourcer skal bruges.

Men først og fremmest vil vi altså ikke være med til at gennemføre en lovgivning, der som sin umiddelbare konsekvens har flere trafikdræbte og flere trafikulykker, og derfor må vi afvise lovforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så har fru Gudrun Laub bedt om ordet uden for ordførernes række.

Gudrun Laub (V):

Debatten her drejer sig jo altså om hastighedsgrænser, og man kan meget hurtigt komme på afveje, som hr. Keld Albrechtsen sagde.

Hr. Keld Albrechtsen luftede sin kæphest om at få trafikken over på skinner, ligesom fru Margrete Auken har luftet sin kæphest om at beskyldte regeringen, altså den borgerlige side af salen, for, at det er drab, hvis man sætter hastigheden op. Det er nogle kæphest, og man har ingen statistik at hænge det op på, og jeg opfatter det først og fremmest som en slem gang talmagi.

Gid nogen undervejs havde mindet om, at hovedreglen har vi i § 41, stk. 1, om, at kørehastigheden skal afpasses efter forholdene, for så var meget vundet. Det, vi snakker om med hastighedsgrænser, er trods alt en maksimumgrænse, som ikke fritager nogen fører for at tæn-

ke sig om og hele tiden tænke på, om man kører forsvarligt efter forholdene.

Den anden hovedregel, som jeg gerne lige vil minde om her, er færdselslovens § 3: at man skal udvise hensynsfuldhed og agtpågivenhed. Det er meget, meget vigtigere end hastighedsgrænser.

Når jeg specielt gerne vil tage ordet nu, er det, fordi der i bemærkningerne til lovforslaget i afsnit 3.1.4.1 er et kort, hvor motorvejene i Vendsyssel og motorvejen mellem Esbjerg og Kolding skiller sig særligt ud. Disse motorveje er ganske nye og udført efter tip-top-helt-i-orden-regler og skulle være klar til, at man fuldt forsvarligt kan køre 130 km/t. på dem, hvis altså føreren er i stand til at køre bil og ikke er påvirket og bilen er i orden og man ser sig for og ikke falder i søvn. Hvis alle de elementære og dybt nødvendige forudsætninger for at kunne køre forsvarligt er til stede, skulle der ikke være noget i vejen.

Jeg vil gerne anmode justitsministeren om at overveje, om disse strækninger kunne blive taget i brug med 130 km/t. før det tidspunkt, som er anført i lovforslaget: 1. september 2003. Jeg synes ikke, vi behøver at vente så længe, før vi kan køre 130 km/t. på fuld forsvarlig måde på disse strækninger.

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes næsten, jeg hører, at fru Gudrun Laub bruger en argumentation, som jeg heldigvis ellers har følt mig forskånet for fra Venstres side, men som tidligere har været herskende i Venstre, nemlig den argumentation, som hr. Erik Jacobsen fra Venstre fremførte den 16. marts 2001 her i Folketingssalen, hvor han sagde, at når man øger hastighedsgrænsen, så kan folk koncentrere sig om at køre bil og holde øje med vejen i stedet for konstant at skulle kigge på speedometeret.

Er det den slags argumentation, vi nu er ude i?

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Nej, mit ærinde er ikke, om man skal afpasse hele sit liv efter, hvad der står af skilte, og hvad der er bestemt af grænser, men at man skal se sig for, når man kører ude i trafikken, man skal se, hvor man kører, og man skal sørge for selv at